Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25961
Copyright: Admont, Benediktinerstift

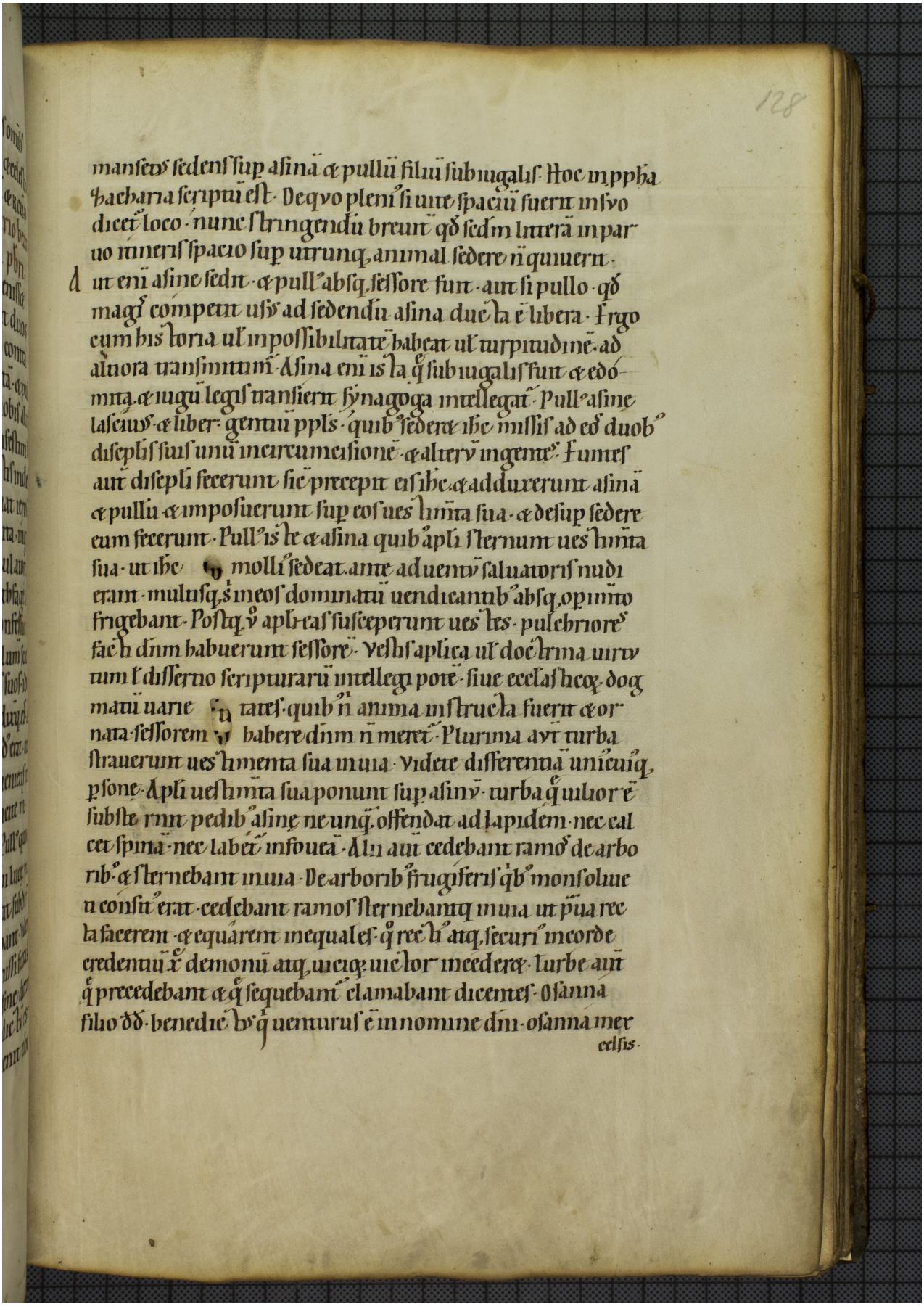

128

manserꝭ sedens sup asinā & pullū filiū subiugalis. Hoc in ppha
bachuc scriptū est. De quo plenissime uide spaciū fuerit in suo
dicet loco. nunc stringendū breuiter qd sedm litterā in par
uo ministerii spacio sup utrunq; animal sedere ñ quiuerit.
Ut enim asine sedit & pullꝰ absq; sessore fuit. aut si pullo. qd
magis competit usui ad sedendū asina duc̃ta ē libera. Ergo
cum his ligata ut impossibilitate habeat ut turpitudine. ad
alnora transmittim̃. Asina enim is ta q̃ subiugalis fuit & edo
mita. & iugū legis transiens synagoga intellegat. Pullꝰ asine
lasciuꝰ & liber gentiū ppls. quib̃ sedere ibi missis ad eos duob̃
disciplis suis unū in circumcisione. & alterū in gentes. Iuntes
aut discipli fecerunt sicut precepit eis ibi. & adduxerunt asinā
& pullū & imposuerunt sup eos uestimenta sua. & desup sedere
eum fecerunt. Pullꝰ is te & asina quib̃ apli sternunt uestimenta
sua. ut ibi [illegible] molli sedeat. ante ad uenit̃ saluatoris nudi
erant. multusq; in eos dominatū uendicantib̃ absq; opimo
frigebant. Postq; ꝰ apli eas susceperunt uestes pulchriores
fac̃ti dnm habuerunt sessore. Vestis aplica ut doctrina uirtu
tum l' disserto scripturarū intellegi potest. siue ecclasticq; dog
matū uarie [illegible] tates. quib̃ ñ anima instructa fuerit & or
nata sessorem [illegible] habere dnm ñ meret. Plurima autē turba
strauerunt uestimenta sua in uia. Videte differentiā uniciuiq;
psone. Apli uestimenta sua ponunt sup asinꝰ. turba q̃ uilior ē
substernit pedib̃ asine ne unq̃ offendat ad lapidem. nec cal
cet spinā. nec labet̃ in fouea. Alii aut cedebant ramos de arbo
ribꝰ & sternebant in uia. De arboribꝰ frugiferis qbꝰ mons oliue
n consitꝰ erat. cedebant ramos sternebantq; in uia ut p̃ua rec
ta facerent. & equarent inequales. q̃ rectū atq; securi in corde
credentiū x̃ demonū atq; uiciq; uictor incedere. Turbe aut
q̃ precedebant & q̃ sequebant̃ clamabant dicentes. Osanna
filio dd. benedictꝰ q̃ uenturus ē in nomine dni. osanna in ex
celsis.